

der står, at de skal have et jobtilbud. Men hvis de siger nej til et jobtilbud og ikke vil tage en uddannelse og ikke vil tage, hvad de får tilbudt, ja, så bliver de udsat for sanktioner, og så kan de miste deres penge.

Det er ikke meningen, at den ledige bare skal kunne afslå det tilbud, vedkommende får. Man skal i gang fra dag et, og det er det, der ligger heri, at så skal man have et tilbud.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for den tredje og dermed sidste korte bemærkning til hr. Bøgsted.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er jo lidt af en farce at høre Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti stå og slås om æren for at have skåret ned på nogle af dem, der har mindst her i samfundet, men dem om det.

Men reglerne er jo allerede i dag sådan, at hvis man siger nej til et tilbud om arbejde, mister man hele sin kontanthjælp. Forudsætningen er jo, at man står til rådighed for arbejdsmarkedet, for at man kan få kontanthjælpen. Og derfor forstår jeg ikke helt, hvad det nye er i det her, ud over at man tager nogle penge fra folk, der næsten ikke har nogen penge i forvejen, og som næsten ikke har noget at leve af.

Jeg vil gerne høre, hvordan det, at Dansk Folkeparti gerne vil stå som et socialt parti, stemmer med, at man tager så meget fra folk, så de unge under 25 år altså kommer ned på at have 30-35 kr. om dagen at leve for. Det er altså næsten umuligt at klare, hvis man vel at mærke skal gå hen og købe varerne i butikkerne, medmindre Dansk Folkeparti har tænkt sig at oprette nogle særlig billige butikker for unge under 25 år.

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at det jo er sådan, at unge under 25 år, der ikke er i stand til at tage et job eller ikke er i stand til at tage en uddannelse, kan få et behovsbestemt beløb op til den hidtidige ydelse, de har fået i forbindelse med ungeindsatsen. Det er det, der står. Hvis ikke de har mulighed for at tage et job eller de ikke har mulighed for at tage en uddannelse, så mister de ikke så meget, som der bliver sagt de vil miste, da de kan få det behovsbestemte beløb.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er til hr. Bent Bøgsteds bemærkning til hr. Bjarne Laustsen, som ikke har flere korte bemærkninger, om at arbejde sammen med Socialdemokraterne. De ting, som Dansk Folkeparti lagde ryg til, var et forringet arbejdsmiljø og en forringet situation omkring bedriftssundhedstjenesterne. Derefter fik man som et plaster på såret lov til at komme ind i de her forhandlinger, sådan som jeg har forstået det, i den afsluttende fase.

Jeg nævnte i mit ordførerindlæg, at jeg mener, vi vil få stigende arbejdsløshed, stigende sygdom på grund af udstødelse og udelukkelse. Vi er meget interesserede i at komme i snak med Dansk Folkeparti, hvis Dansk Folkeparti nu er ved at ændre syn på disse ting, nemlig at vi får styrket både arbejdsmiljøet og bedriftssundhedstjenesten, så vi kan sikre os, at vi ikke får en stigende arbejdsløshed ad denne vej.

Lars Barfoed (KF):

Det er helt afgørende for det danske samfunds muligheder for at skabe den økonomiske vækst, der skal til for at udvikle vores velfærd og ikke mindst for at håndtere det udgiftspress i forhold til den offentlige sektor, som de kommende års befolkningsudvikling indebærer, at vi får flere i arbejde, og at vi har et fleksibelt arbejdsmarked. Samtidig er det en helt afgørende målsætning, at ledigheden bliver bragt ned på et minimum, så det enkelte menneske så vidt muligt kan klare sig selv og sine.

Det er udgangspunktet for, at regeringen allerede i foråret tog de første skridt til en arbejdsmarkedsreform med forhandlingsoplægget om flere i arbejde.

Den enkelte arbejdssøgendes situation, kompetence og forudsætninger skal være udgangspunktet for arbejdsformidlingen. Det har for Det Konservative Folkeparti været det helt afgørende udgangspunkt for den arbejdsmarkedsreform, hvis første fase vi behandler her i dag med de tre lovforslag, der er til behandling.

Langt de fleste ledige vil gerne i arbejde. Det skal vi have tillid til, og det er den tillid, arbejdsformidlingen skal møde dem med. Derfor skal vi med individuelle handlingsplaner sikre, at alle ikke bliver skåret over én kam, men at der vises forståelse og respekt, både når det gælder arbejdsformidlingen og aktiveringen i de forskellige situationer, som de arbejdssøgende befinder sig i.